

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะการเชื่อมโยงความในภาษาระดับข้อความในศิลาจารึกสุโขทัย ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้แก่คำอ่านศิลาจารึกสุโขทัยที่มีผู้ปริวรรตแล้วจำนวน 50 หลัก ผลการศึกษารูปได้ว่า กลไกการเชื่อมโยงความในศิลาจารึกสุโขทัยมี 5 ประเภท คือ การเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึง การเชื่อมโยงความโดยการละ การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำ การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำสัมพันธ์กัน และการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม การเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึงมี 2 ลักษณะคือ การอ้างถึงหน่วยนาม และการอ้างถึงข้อความ การเชื่อมโยงความโดยการละ จากการ

ศึกษาพบการเชื่อมโยงความโดยการละเพียงประเภทเดียวคือ การละรูปกริยาวลี การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำมี 2 ลักษณะ คือ การซ้ำรูป และการซ้ำโครงสร้าง การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำสัมพันธ์กันมี 3 ลักษณะคือ การใช้คำพ้องความหมาย การใช้คำแย้งความหมาย และ การใช้คำลูกกลุ่มของคำจากกลุ่มเดียวกัน และการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม มีการใช้คำเชื่อมแสดงความสัมพันธ์อยู่ 12 ลักษณะคือ ความสัมพันธ์แบบคล้ายตามกัน ความสัมพันธ์แบบแสดงผล ความสัมพันธ์แบบแสดงเหตุ ความสัมพันธ์แบบแสดงลำดับเหตุการณ์ ความสัมพันธ์แบบแสดงวัตถุประสงค์ ความสัมพันธ์แบบแสดงการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์แบบแสดงเงื่อนไข ความสัมพันธ์แบบแสดงจุดเริ่มต้น ความสัมพันธ์แบบขยายความ ความสัมพันธ์แบบแสดงการตัดตอนหรือแยกส่วน ความสัมพันธ์แบบแสดงวิธีการ และความสัมพันธ์แบบแสดงการกล่าวถึงคำพูด และลักษณะการปรากฏใช้คำเชื่อมมีการปรากฏใช้คำเชื่อมครั้งเดียว และการปรากฏใช้คำเชื่อมแบบต่อเนื่อง